

۶. سپتامبر ۱۹۹۷ تشیع جنازه بی سابقه ای برای او برگزار شد که ۲.۵ میلیارد انسان در تلویزیون آنرا دنبال میکردند □ تقریباً چهل درصد مردم دنیا! به همین دلیل این تشیع جنازه اولین تشیع جنازه جهانی بود.

اما برای بازگشت مسیح احتیاج به دوربین نیست زیرا که همه مردم جهان بازگشت او را «بطور زنده» خواهند دید. نه فقط زندگان بلکه همه انسانها در همه اعصار. سپس تنها یک سوال پیش می آید: متعلق به کدام گروه میباشد؟ به پارسایان یا به گمراهان؟

مسیح بطور ناگهانی می آید: «ظهور پسر انسان مانند ظاهر شدن برق لامع از آسمان است که وقتی از شرق ظاهر شود تا غرب را روشن می سازد» (متی فصل ۲۴ آیه ۲۷). او در یک چشم به هم زدن در تمام دنیا دیده خواهد شد. روز یا شب؟ جواب را در لوقا فصل ۱۷ آیه ۳۴ میخوانیم: **«بدانید که در آن شب از دو نفر که در یک بستر هستند یکی را می برند و دیگری را می گذارند.»** آیا او شب هنگام می آید؟ در دو آیه بعدی میخوانیم: **«از دو مردی که در مزرعه باشند (= وضعیت روزا!) یکی برداشته می شود دیگری در جای خود می ماند.»** کمان نمیرم که کاشف آمریکا کلمبوس این قسمت از کتابمقدس را خوانده بود، زیرا اگر چنین بود میتوانست با خواندن این واقعه که بازگشت مسیح هم در روز و هم در شب اتفاق خواهد افتاد او را متوجه این حقیقت می ساخت که چنین چیزی فقط روی یک کره امکانپذیر می باشد.

این دو آیه همچنان گویای مطلب دیگری میباشد. در زمان بازگشت مسیح دو گروه از مردمان یافت میشوند: فرقی بین خواسته شدگان و ناخواستگان وجود دارد و این یک مشکل اساسی میباشد که این سوال را به میان می آورد: آیا من به پارسایان تعلق دارم یا به گمراهان؟

آیا تصمیم گرفته ای؟

خداوند انسانها را با اراده آزاد آفریده است و این امر تفاوت اساسی مابین انسان و حیوان میباشد. با اراده آزاد تصمیم می گیریم که دور از خدا و یا نزدیک به او باشیم. خدا راه رسیدن به آسمان را از طریق مسیح برای ما هموار ساخته است ولی متأسفانه در کتابمقدس میخوانیم که بسیاری از این مسیر عبور نخواهند کرد. خدا چه میتواند بکند؟ اگر او اراده آزاد را از ما بگیرد، در حقیقت شخصیت ما را از ما گرفته است و انسان تبدیل به یک عروسک خیمه شب بازی و یا یک کامپیوتری میشود که فقط عملی را انجام میدهد که برنامه ریزی شده باشد. در صورتیکه اراده آزاد بخش مهمی از شخصیت ما در این دنیا و در دنیای آخرت میباشد. پس آخرت ما

بستگی به تصمیم ما دارد. آیا برای آن روز آمادگی داریم؟ در مثل ده باکره عیسی مسیح ضرورت آمادگی ما را یادآور میشود. او خاطر نشان میسازد: هر ده باکره به آمدن داماد و جشن عروسی ایمان داشتند اما فقط پنج نفر از آنها آمادگی رسیدن به هدف را داشتند و عیسی به پنج نفر باقیمانده گفت: **«من شما را نمی شناسم!»** (متی فصل ۲۵ آیه ۱۲). و آنان ابدیت را از دست دادند. آنچنانکه هاینریش کمر میگوید: «انسان میتواند حتی در جهنم خواب بماند!» و همینطور هرمن بتزل هشدار میدهد: «میتوان تمام صندلی های کلیسا را پر کرد و با اینها ابدیت را از دست داد.» ایماندارانی که فقط به دلایل و شواهد و اثبات حقایق اکتفا می کنند ولی در زندگی شخصی خود عمل نمیکند آخرت خویش را به خطر می اندازند.

هر سه و یا هیچکدام

هر ساله انسانها در کریسمس تولد مسیح نوزاد در گهواره را جشن میگیرند و اغلب همه چیز به همینجا ختم میشود ولی این سه (گهواره، صلیب و تاج) از هم جدا نیستند. گهواره به مسیح تجسم یافته تعلق دارد و صلیب نمایانگر مصائب، مرگ و درخواستن از مردگان میباشد، اما تاج نمایانگر پادشاهی و بازگشت او برای همگان میباشد. این نقشه خدا برای نجات انسان از همان ابتدا در مقابل این فاجعه میباشد. جهنم، آخرین فاجعه ای میباشد که انسان بدون مسیح تجربه خواهد کرد. متأسفانه این فاجعه به نابودی و مرگ ابدی تعداد بسیار زیادی خواهد انجامید که تا کنون در دنیا سابقه نداشته است! در کریسمس و همچنین همه روزه خدا از ما میپرسد که آیا هدیه «گهواره» صلیب و تاج را میپذیریم. اگر جواب ما به این سوال مثبت باشد گناهان ما از طریق مسیح دیگر به حساب ما گذاشته نخواهند شد. شما میتوانید اینچنین دعا کنید:

«عیسی مسیح، امروز خواندم که فقط از طریق تو به آسمان راه می یابم. من میخواهم به آسمان نزد تو بیایم. مرا از عذاب جهنم برهان. تو بخاطر محبت پادارت بر روی صلیب جریمه گناهان مرا پرداختی. تو همه گناهان مرا میبینی. تو همه گناهان مرا که بخاطر دارم و حتی گناهانی را که فراموش کرده ام را میدانی. تو از اعماق قلب من باخبری. زندگی من همانند یک کتاب در برابر تو باز است. من نمی توانم آنچنانکه هستم به حضور تو در آسمان بیایم. تمنا میکنم گناهانم را که از روی پشیمانی به حضورت آورده ام را ببخشی و وارد زندگی من شوی و زندگی مرا تازه گردانی. کمکم کن تا عاداتی را که از تو نیستند را کنار بگذارم و به من عادات جدیدی را که مورد تایید توست هدیه بده. کمکم کن تا کلام تو را بفهمم و به من یک قلب مطیع عطا فرما تا بتوانم اعمالی را انجام دهم که مقبول توباشند. از این لحظه تو پادشاه زندگی من باش. من میخواهم بدنبال تو بیایم، لطفا راهی را که در زندگی باید بروم را به من نشان بده. ممنونم که مرا شنیدی، تو را شکر می کنم که فرزند خدا شده ام و روزی در آسمان به نزد تو خواهم آمد. آمین.»

پروفسور دکتر ورنر گیت

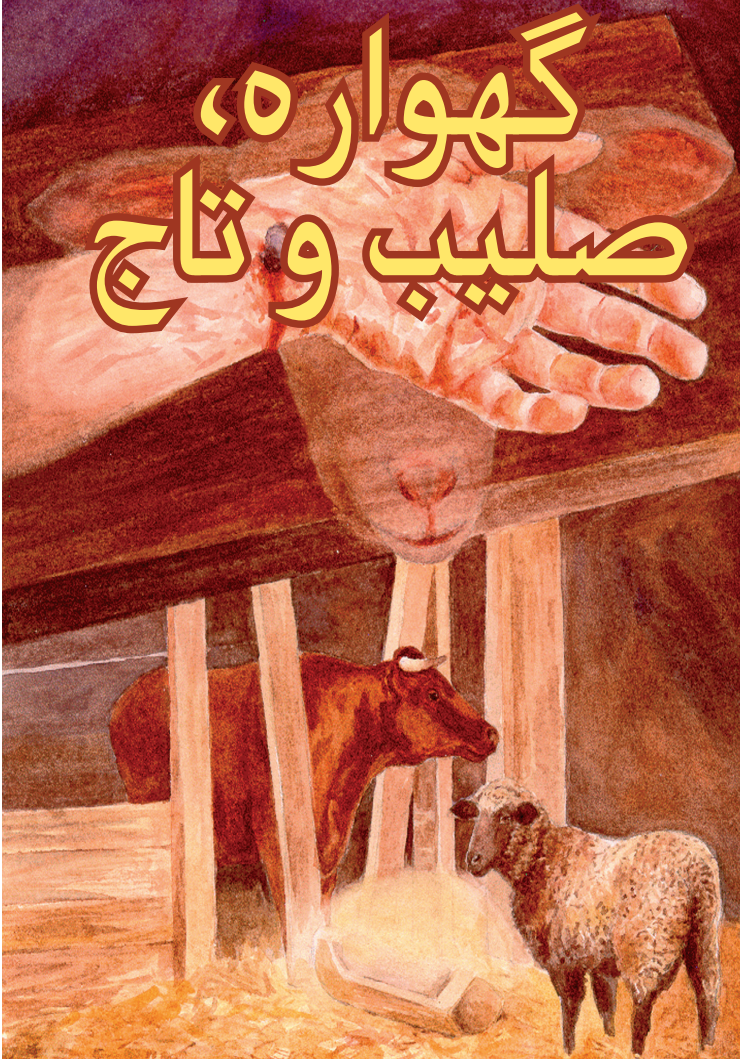
Title of the original edition: Krippe, Kreuz und Krone
Author's homepage: www.wernergitt.com
Cover: Elise Christian

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
bruderhand.de | info@bruderhand.de

Nr. 122-36 – Persisch/Persian (Farsi) – 2nd edition 2019

گهواره، صلیب و تاج

پروفسور دکتر ورنر گیت

گهواره، صلیب و تاج

فاجعه

هر روزه حوادث متعددی در دنیای ما بوقوع می پیوندند: در سال ۲۰۰۴ یکصد و شصت هزار نفر جان خود را در سونامی از دست دادند، غرق کشتی تیتانیک باعث کشته شدن هزار و پانصد و بیست و دو نفر شد، جنگ جهانی دوم پنجاه میلیون قربانی بر جای گذاشت. در واقع، فاجعه سقوط در باغ عدن آغاز شد و این سقوط سر آغاز حوادثی است که تا کنون بر روی زمین اتفاق افتاده اند. گناه انسان را از خدا جدا ساخت و بدون خدا دنیا دستخوش هلاکت و گرداب ابدی شد. اگر خدا اجازه ورود حتی یک گناهکار را به آسمان بدهد رنج و مرگ آسمان را فرا میگیرد و این خواست خدا نیست. این قلب خدا را می شکند: انسانهایی را که آفرید و بسیار دوست میداشت از او جدا شدند. در نتیجه انسان مرگ را انتخاب کرد. آه که چه افتضاحی! ضرب المثلی میگوید: «بر علیه مرگ هیچ درمانی وجود ندارد.» حتی در باغ عدن. اما شاید خدا راه چاره را بداندا؟!

راه نجات □ خدا پسرش را فرستاد

خدا نقشه نجات انسان را – هر چند مهرمانه □ درست بعد از فاجعه سقوط اعلام میکند: «در بین تو و زن کینه می‌گذارم. نسل او و نسل تو همیشه دشمن هم خواهند بود. او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه او را خواهی گزید.» (پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵). در نبوت های پی در پی آمدن منجی عالم اعلام شدند، بطور مثال:

- «او را خواهیم دید، اما نه حالا، او را تماشا خواهیم کرد، ولی نه از نزدیک. پادشاهی همچون ستاره‌ای درخشان در اسرائیل ظهور خواهد نمود. او رهبران موآب را شکست می‌دهد. مردم آشوبگر را سرکوب می‌کند» (اعداد فصل ۲۴ آیه ۱۷).
- «ای بیت لحم افراته، گرچه تو از کوچکترین شهرهای یهودا هستی، ولی از تو پیشوایی ظهور می‌کند که نسل او از قدیم وجود داشته است. او بر قوم اسرائیل حکمرانی خواهد کرد.» (میکاه فصل ۵ آیه ۲).

آخرین خبر در مورد تولد و نام فرزند آسمانی را یک فرشته به یوسف اعلام میکند: «ای یوسف پسر داود، از بردن مریم به خانه خود نترس. زیرا آنچه در رحم او است از روح‌القدس است. او پسری به دنیا خواهد آورد و تو او را عیسی خواهی نامید زیرا او قوم خود را از گناهانشان رهایی خواهد داد.» (متی فصل ۱ آیات ۲۰ و ۲۱).

در طول تاریخ انسانهای زیادی بودند که نامشان به ثبت رسیده است: امپراطوران و شاهان، شاعران و فیلسوفان، تجار و شعبده بازان، نیکان و بدان. هرگز جهان خداوندی را ندید □ مگر در کزیستمس. نوزاد در گهواره همانند خداوندی نبود که یونانیان بر روی کوه المپ و یا قبایل ژرمن در والهال تصور می کردند. او تنها کسی است که ادعا کرد: من خالق عالم هستم و همه چیز توسط من آفریده شده است (یوحنا فصل ۱ آیات ۱ تا ۳): «من راه و راستی و حیات هستم». (یوحنا فصل ۱۴ آیه ۶). «من شبان نیکو هستم». (یوحنا فصل ۱۰ آیه ۱۱). «من در هستم» [بسوی آسمان] (یوحنا فصل ۱۰ آیه ۹).

آیا او چه راهی را در جهان پیش گرفت؟ آیا او با طبل و شیپور و یا صدای رعد آمد؟ آیا او با لشکرهای آسمانی آمد؟ خیر! خدا زن باکره ای مریم نام را انتخاب کرد تا پسر انسان را بدنیا آورد. از این طریق یهودیان را نیز که در انتظار مسیح موعودی که از انبیا شنیده بودند متعجب ساخت: «زیرا پادشاه شما با پیروزی می‌آید». (زکریا فصل ۹ آیه ۹)، و یا «او تمام این امپراتوری‌ها را بکلی از بین میبرد» (دانیال فصل ۲ آیه ۴۴). یهودیان انتظار نوزادی در گهواره را نمی کشیدند، بلکه انتظار یک پادشاه را داشتند! او می باست با اقتدار اشغالگران رومی را از اسرائیل بیرون می راند، در اورشلیم اقامت می گزید و کاهنان و معلمین یهود را به وزارت می گماشت.

اما عیسی آنچنانکه یهودیان انتظار داشتند نیامد، به همین دلیل آنها او را رد کردند. آنها نوشته های انبیا را ندیده گرفتند که میگفتند: «برای ما فرزندی زاییده، پسری به ما داده شده است و او بر ما سلطنت خواهد کرد» (اشعیا فصل ۹ آیه ۶). این موضوع که در ابدیت ما در آسمان و یا در جهنم بسر ببریم به او بستگی داشت.

- گهواره (نماد آمدن مسیح به جهان می باشد).
- صلیب (نماد نجات انسان که از طریق عیسی بر روی صلیب بدست آمد).
- تاج (نماد بازگشت مسیح به عنوان پادشاه این جهان می باشد).

صلیب بدون گهواره! تاج بدون صلیب! بدون گهواره و صلیب امکان ورود به آسمان برای ما نبود! به همین دلیل باید ابتدا کریسمس می آمد!

چه چیز صلیب آزاددهنده است؟

مخالفان مسیحیت همیشه سوال می کنند: چرا مرگ دلخراش بر روی صلیب؟ چرا محور ایمان شما یک وسیله اعدام می باشد. آیا خدا قادر به انجام یک راه ساده تر برای آشتی با انسان نبود؟ چرا مسیر این آشتی بر اساس مرگ، رنج و جدایی می باشد؟ آیا کمی ملایمت زیباتر و موثرتر نمی بود؟ آیا خداوند نمی توانست چشمان خود را بر روی معایب ما ببندد؟

این چرا ها انجام پذیر نمیباشند زیرا که گناه را کم رنگ می کنند و این یک بیماری در عصر ما میباشد. نجات فقط از طریق صلیب انجام پذیر می نمود و نه از هیچ کتاب و فلسفه ای.

- صلیب نشان میدهد که گناه چه شکاف عمیقی ما بین خدا و انسان ایجاد کرده است. این سقوط عمیق جهنم را به ارمغان آورده است (متی فصل ۵ آیه ۲۹).
- صلیب نمایانگر این واقعیت میباشد که خدا چگونه به خاطر محبت پایدار خود پسر یگانه خود را در راه ما قربانی نمود.
- صلیب مسیح نشان نزول خدا می باشد. خداوند آسمانها و کلیه هستی بدون مقاومت برای پرداخت گناهان ما اجازه داد که او را به صلیب بکشند! و از این طریق مسیح میتواند همگان را بسوی خویش دعوت نماید: «کسی را که پیش من می‌آید بیرون نخواهم کرد» (یوحنا فصل ۶ آیه ۳۷). به عبارت دیگر: هر که نزد او نیاید زندگی ابدی را از دست خواهد داد!
- صلیب همچنین خط بطلانی به کلیه تلاش های انسانی برای دستیابی به نجات و ورود به آسمان میکشد. به همین دلیل عیسی با قاطعیت ادعا نمود که: «هیچ کس جز به وسیلهٔ من نزد پدر نمی‌آید» (یوحنا فصل ۱۴ آیه ۶). کلیه ادیان سرابی در بیابان زندگی انسانهای گمشده میباشند.

کریسمس و پیام صلیب نجات فوق العاده ای را به ارمغان می آورند: «زیرا پسر انسان آمده است تا گمشده را نجات بخشد» (متی فصل ۱۸ آیه ۱۱).

او بازمیگردد

مسیح دیگر بار به این جهان باز خواهد گشت. اما اینبار نه بصورت یک نوزاد در گهواره، بلکه بصورت یک پادشاه، داور و رهبر جهان. این در متی فصل ۲۴ آیه ۳۰ بطور واضح گفته شده است: «پس از آن، علامت پسر انسان در آسمان ظاهر می‌شود و همه ملل عالم سوگواری خواهند کرد و پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابرهای آسمان می‌آید.»

چه شادی عظیمی! آفریننده جهان ظهور خواهد کرد! منجی عالم می‌آید! اما چرا در مکاشفه فصل ۱ آیه ۷ گفته شده است: «همه اقوام جهان به خاطر او سوگواری خواهند کرد.» چرا فریاد میزنند؟ «به کوه و صخره‌ها می‌گفتند: «به روی ما بیفتید و ما را از چهرهٔ تخت نشین و از خشم و غضب بره پنهان کنید!» (مکاشفه فصل ۶ آیه ۱۶)؟ تعداد زیادی از مردمان در این لحظات حساس به دعوت مسیح جواب «نه» خواهند داد! به همین علت نجات ابدی را از دست داده و فریاد و شیون خواهند کرد.

اکثر انسانها راههایی را انتخاب می کنند که مسیح در آنها نقشی ندارد. در این زمینه تفکرات نوآورانه بسیاری آمده است. بطور مثال هنرپیشه آمریکایی شرلی مکلین که به همراه سگش در مزرعه ای زندگی میکند گفته است: «من و سگم تری خدای خودمان را در کنارمان داریم □ او در تناسخ خدای مصری بنام آنوبیس است که نیم تنه او شبیه سگ می باشد. این شاید عجیب به نظر برسد ولی تری و من در زندگی گذشته مان هر دو در مصر باستان زندگی می کردیم. او یک حیوان خدا صفت و من یک شاهزاده بودم که در این زندگی دوباره به یکدیگر رسیده ایم.»

مسیح دوباره به این جهان باز میگردد: یوحنا ی رسول در مکاشفه فصل ۱ آیه ۷ مینویسد. «بین او با ابرها می‌آید! همه و از جمله آن کسانی که به او نیزه زدند او را خواهند دید و همه اقوام جهان به خاطر او سوگواری خواهند کرد.» زمانیکه نیل آرمسترانگ در ۲۰ جولای ۱۹۶۹ بعنوان اولین انسانی که پا بر روی ماه گذاشت، ۵۰۰ میلیون انسان در تلویزیون مشاهده گر این واقعه تاریخی بودند و زمانی که لیدی دایانا در یک حادثه رانندگی جان خود را از دست داد، در لندن در تاریخ